Nr. 30 Koźmin, sobota dnia 14 kwietnia 1923 r. Rok 36

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: miesięcznie **1600** mkp. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: mm 1-łam. 100 mkp.

Dział urzędowy

Nr. 150. **Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego** z dnia 15-go marca 1922 r. **w przedmiocie wykonania ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie.** (Dzien. Ust. Nr. 32 poz. 261 r. 1922)

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowieniom ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie podlegają wszystkie osoby, mieszkające w Państwie Polskiem bez względu na przynależność państwową.

§ 2. Nadzór nad terminowem i prawidłowem przeprowadzeniem szczepienia ochronnego przeciwko ospie, należy do **władzy administracyjnej I-szej instancji** (lekarza powiatowego), która w tym celu wydaje wszystkie zarządzenia, konieczne do skutecznego przeprowadzenia szczepienia.

§ 3. Celem przeprowadzenia szczepienia każdy powiat dzieli się na okręgi szczepienia, w których ustanawia się punkty szczepienia.

Okręgi nie powinny być rozleglejsze nad 5—7 klm. w promieniu.

Okręgi i pnnkty szczepienia wyznacza władza administracyjna I instancji na wniosek lekarza powiatowego i zatwierdza władza administracyjna II instancji na wniosek naczelnika wydziału zdrowia.

Doroczne szczepienia odbywają się tylko w punktach szczepienia.

§ 4. Przymusowe szczepienie ochronne przeciwko ospie odbywa się 2 razy do roku, a mianowicie w czasie od 15 kwietnia do 1 lipca i od 15 sierpnia do 1 października.

§ 5. Terminy (dzień i godziny) szczepienia w punktach wyznacza władza administracyjna I instancji (lekarz powiatowy), zawiadamiając o tem zarządy komunalne, które są obowiązane zawiadomić wszystkich podlegających szczepieniu o terminie szczepienia i zebrać ich w punkcie szczepienia.

§ 6. Szczepienie należy poruczać z reguły lekarzom, a w braku tychże — pomocniczemu personelowi lekarskiemu, jak np. medykom, felczerom i t. d. lub innym osobom, odpowiednio przygotowanym. Upoważnień osobom szczepiącym udziela władza administracyjna II instancji (naczelnik wydziału zdrowia) na wniosek administracyjny I instancji (lekarza powiatowego).

§ 7. Na 2 miesiące przed wiosennem terminem szczepienia (§ 4) **zarządy komunalne** są obowiązane sporządzić i przesłać właściwej władzy administracyjnej I instancji (§ 21) dokładny spis osób, podlegających szczepieniu ospy ochronnej, przyczem dla każdego punktu szczepienia należy sporządzić oddzielny wykaz.

Wykazy powinny obejmować:

A) Dla pierwszego szczepienia:

a) wszystkie dzieci, które w terminie sporządzenia wykazów nie ukończyły 1 roku życia,

b) wszystkie wogóle osoby nieszczepione.

B) Dla powtórnego szczepia:

a) wszystkie dzieci, które w terminie sporządzenia wykazów ukończyły 6 lat, lecz jeszcze nie ukończyły 7 roku życia,

b) dzieci szkolne powyżej 7 lat, powtórnie nie szczepione,

c) wszystkie osoby, które dla jakichbądź powodów w ubiegłych terminach urzędowych nie były poddane powtórnemu szczepieniu, lub były szczepione z wynikiem ujemnym. Każdy z wykazów powinien być sporządzony w 2 egzemplarzach, z których jeden należy pozostawić w urzędzie komunalnym.

Właściciele domów lub ich zastępcy są obowiązani na żądanie władz komunalnych dostarczać wykazy wszystkich zamieszkałych w ich domach osób, podlegających przymusowemu szczepieniu.

§ 8. Osoby, podlegające przymusowemu szczepieniu przeciwko ospie, mogą zgłosić się dobrowolnie do szczepienia w punktach, w których podczas trwania terminu szczepienia przebywają.

Osoby, nie mające stałego miejsca zamieszkania (cyganie, wędrowni robotnicy, uchodźcy i t. d.), winni zgłosić się celem wciągnięcia do wykazu do zarządu komunalnego swego miejsca pobytu; zgłoszenie może nastąpić również wprost u osoby szczepiącej.

Wszystkie powyższe osoby winny być wymienione w wykazie C.

§ 9. Od przymusowego szczepienia ochronnego przeciwko ospie są zwolnione:

1. osoby, którym w ciągu ostatnich pięciu lat była zaszczepiona ospa ochronna z wynikiem dodatnim.
2. osoby, które w ciągu ostatnich pięciu lat przebyły naturalną ospę,
3. osoby z mieszkań, w których terminie szczepienia panują choroby zakaźne z wyjątkiem ospy, — jak np.: róża, płonica, błonica, itd.
4. osoby obłożenie chore, które z tego powodu na punkt szczepienia stawić się nie mogą, lub osoby, dla których szczepienie w danym terminie byłoby bezwzględnie szkodliwe dla zdrowia.
5. osoby, które na swój koszt zaszczepiły sobie ospę u lekarza.

Wszystkie osoby w artykule tym wymienione, są obowiązane, przed upływem terminu szczepienia, przedstawić władzom komunalnym pisemne dowody zwalniające je od przymusowego szczepienia, względnie świadectwo lekarskie. Dowody te władze komunalne obowiązane są przedstawić osobom szczepiącym dla odnotowania we właściwych wykazach osób, zakwalifikowanych do szczepienia.

Osobom, wymienionym w p. 3 i 4 ospa ochronna winna być zaszczepiona w następnym terminie urzędowym.

§ 10. W dzień po szczepieniu odbywa się sprawdzanie przyjęcia ospy, na które obowiązani są stawić się wszczyscy zaszczepieni. U szczepionych poraz pierwszy wynik ujemny obowiązuje do szczepienia ponownego zaraz po sprawdzeniu.

O ile u szczepionych powtórnie wynik będzie ujemny, szczepienie winno być powtórzono w następnym okresie szczepienia. Przy ponownym wyniku ujemnym, osobom tym należy zaszczepić ospę ochronną po raz trzeci w najbliższym terminie urzędowym.

§ 11. Osoby szczepiące przedstawiają lekarzowi powiatowemu podpisane przez nie wykazy osób zaszczepionych z uwagami o dodatnim lub ujemnym wyniku szczepienia oraz wykazy osób, które się na punkt szczepienia nie zjawiły, bądź to z przyczyn w § 9 wymienionych, bądź też bez zawiadomienia o przyczynach.

Na podstawie tych wykazów, lekarz powiatowy sporządza świadectwo o szczepieniu ospy ochronnej, zaopatruje je w swój podpis i urzędową pieczęć i przesyła do zarządów komunalnych, które dostarczają je osobom zaszczepionym, względnie rodzicom lub opiekunom zaszczepionych dzieci.

Pozostałe w zarządach komunalnych drugie egzemplarze wykazów A. B. C. (§ 7 i 8) wypełniają zarządy komunalne na zasadzie wykazów osób szczepiących, celem wniesienia odpowiednich osób do wykazów następnego terminu dorocznego szczepienia ochronnego przeciwko ospie.

Przymusowe szczepienie ospy ochronnej jest bezpłatne.

Świadectwa o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie są wolne od wszelkich opłat.

§ 12. Zarządy komunalne są obowiązane dostarczyć odpowiednio urządzonego lokalu w miejscowości, w której odbywa się szczepienie i personelu pomocniczego niefachowego) do pisania, posług przy szczepieniu, utrzymaniu lokalu w czystości i t. d.)

Lokal winien się składać przynajmniej z dwóch, a w razie możności z trzech ubikacyj: a) poczekalni, b) pokój do szczepienia; prócz tego pożądany jest c) pokój dla zaszczepionych. Lokal winień być widny, a w dni chodne lub słotne odpowiednio ogrzewany, poczekalnia i pokój dla zaszczepionych winny być zaopatrzone w ławki do siedzenia, pokój do szczepienia w ławki, stoły, umywalnie i szafę do instrumentów i szczepionek. Personelowi pomocniczemu niefachowemu nie wolno powierzać samego szczepienia.

§ 13. W miejscowościach, w których panują epidemicznie choroby zakaźne nie wolno urządzać punktów szczepienia ospy aż do wygaśnięcia epidemji. Jeżeli w okresie szczepienia na punkcie wybuchnie epidemja, punkt szczepienia winien być natychmiast zwinięty.

§ 14. W razie stwierdzenia w gminie przypadków ospy naturalnej, lekarz powiatowy zarządza niezwłocznie odosobnienie chorego na ospę i poddaje przymusowemu szczepieniu wszystkie osoby, które mają, względnie w ciągu ostatnich czternastu dni miały bezpośrednią styczność chorym. Jeżeli mimo tych zarządzeń, ospa nie da się umiejscowić i grozi niebezpieczeństwem epidemji — lekarz powiatowy zarządza szczepienie z konieczności w całej gminie lub jej części.

Szczepieniu z konieczności podlegają wszyscy mieszkańcy gminy lub jej części, z wyjątkiem osób, wymienionych w § 9 p. 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 15. W razie powikłań w związku ze szczepieniem ochronnem przeciwko ospie, lub zachorowań świeżo zaszczepionych dzieci, lekarz powiatowy obowiązany jest niezwłocznie zbadać na miejscu przyczyny choroby i zawiadomić odpowiednie władze II instancji.

Jeżeli stwierdzone zostanie, że źródłem zakażenia była szczepionka, należy niezwłocznie wycofać z użycia zapasy szczepionki, pochodzące z danego zakładu i zawiadomić władze II instancji dla poczynienia dalszych kroków.

O ile powikłanie zostało wywołane przez niedbalstwo, nieumiejętność, lub wadliwą technikę szczepienia, lekarz powiatowy zawiesza w czynnościach osobę szczepiącą i skierowuje sprawę do władzy II instancji.

Jeżeli zakażenie powstało wskutek niezachowania czystości ze strony zaszczepionego lub jego otoczenia, lekarz powiatowy winien objaśnić poszkodowanym na zdrowiu przyczyny zachorowania i donieść o wypadku władzy II instacji.

O każdym wypadku śmierci rzekomo wskutek szczepienia, lekarz powiatowy obowiązany jest poczynić dochodzenie i zawiadomić władze II instancji.

§ 16. Potrzebną dla okresu szczepienia ilość szczepionki ustalają lekarze powiatowi na podstawie wykazów nadesłanych im przez zarządy komunalne (§ 7 i 8).

§ 17. Szczepienie ochronne przeciwko ospie, może być dokonane jedynie krowianką. Szczepienie limfą humanizowaną jest wzbronione.

Do szczepień ochronnych przeciwko ospie wolno używać tylko szczepionki z Państwowego Zakładu. Epidemiologicznego w Warszawie lub z jego składów, albo też z takich zakładów, które uzyskały od Ministerstwa Zdrowia Publicznego prawo wyrobu i sprzedaży szczepionki w obrębie Państwa Polskiego.

§ 18. Ministerstwo Zdrowia Publicznego dostarcza krowianki do wykonywania szczepienia przymusowego i z konieczności oraz ponosi koszty wynagrodzenia personelu szczepiącego.

§ 19. Do wszelkich szkół, zakładów naukowych i wychowawczych, mogą być przyjmowane tylko takie osoby, które przedstawiają urzędowe świadectwa szczepienia ospy.

Osoby narażone na zakażenie ospą naturalną wskutek warunków pracy, jak: lekarze felczerzy, akuszerki, sanitarjusze, sanitarjuszki, pielęgniarze, pielęgnarki, dezynfektorzy, praczki, oglądacze zwłok, służba szpitalna, personel kościelny, pracownicy zakładów pogrzebowych i t. p. podlegają w razie zjawienia się wypadków ospy w miejscowości, gdzie pracują, szczepieniu ospy ochronnej z konieczności, o ile nie przedstawią miejscowym władzom świadectwa lekarskiego, stwierdzającego, że w ciągu ostatnich 5 lat ospa ochronna była im szczepiona z wynikiem dodatnim, lub, że przebyły ospę naturalną w tym czasie

§ 20. Osoba szczepiąca podczas wykonywania powierzonych sobie czynności ma charakter urzędnika państwowego i władze państwowe i samorządowe obowiązane są udzielać jej na żądanie wszelkiej pomocy i opieki.

§ 21. W miastach, wydzielonych z powiatów, wszystkie czynności i obowiązki lekarzy powiatowych, wymienione w niniejszem rozporządzeniu, spełniają naczelni lekarze miejscy w porozumieniu z właściwą władzą administracyjną II instancji i pod jej nadzorem.

O ile miasta wydzielone z powiatów nie posiadają swojego lekarza, czynności te spełnia miejscowy lekarz powiatowy.

§ 22. Przekroczenia rozporządzenie niniejszego będzie karane na podstawie ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie z dnia 19-go lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 372) w drodze administracyjnej, o ile czyn karygodny nie podlega ukaraniu w myśl ogólnych postanowień karnych.

Minister Zdrowia Publicznego.
Chodźko.

Powyższę podaję do publicznej wiadomości z nadmienieniem, iż plan szczepienia ospy na rok 1923 ukaże się w jednym z następnych numerów Orędownika Powiatowego. — L. dz. 1383/23 St. I. —

Koźmin, dnia 12 kwietnia 1923 r.

Starosta, w z. Andrzejczak.

Nr. 151. **Rozporządzenie policyjne o licencjonowaniu stadników.**

Na mocy §§ 137, 139, 140 pruskiej ustawy o administracji krajowej z dnia 30 lipca 1883 (Pruski zbiór praw strona 195) i §§ 6, 12 i 15 pruskiej ustawy o admin. z dnia 11. 3. 1850 (Pruski zbiór praw str. 265) zarządza się niniejszem za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego następujące zmiany w rozporządzeniu policyjnem o licencjonowaniu stadników z dnia 14. 10. 1920 Urz. Wojewódzkiego nr. 43, poz. 990, str. 538.

Art. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

Właścicielowi licencjonowanego stadnika wręcza się rejestr do prowadzenia kontroli stanowień według załączonego wzoru. Utrzymujący stadnika winien prowadzić rejestr ten prawidłowo i na życzenie przedłożyć go każdej chwili władzy policyjnej lub komisji licencyjnej.

Dalej powinien każdy właściciel licencjonowanego stadnika bez zawezwania wręczyć właścicielowi odstawionej krowej poświadczenie stanowienia podług wzoru (Wykaz stanowienia krów). Poświadczenie to należy przechować i na wezwanie władzy policyjnej przedłożyć.

Również ustanawia wysokość skokowego licencjonowanym stadnikom wciąga się prócz tego w prawe ucho kolczyk, z którego wynikać powinno rok licencji i powiat, w którym licencjonowanie nastąpiło.

Art. 15 otrzymuje następujące brzmienie:

Grzywnie do 600 marek ulega kto:

a) nielicencjonowanego stadnika dopuszcza do obcych krów,
b) własne krowy lub jałowice dopuszcza do stadnika nielicencjonowanego,
c) przepisów o prowadzeniu rejestrów skoków nie wypełnia,
d) nie wyda poświadczenia stanowienia.

W razie powtórnego przekroczenia powyższych przepisów, odbiera się danej osobie prawo do trzymania stadnika — 379/23 I. R. —

Poznań, dnia 30 stycznia 1923 r.

Wojewoda Poznański.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości, powołując się przytem na rozporządzenie policyjne o licencjonowaniu stadników z dnia 14 października 1920 — Orędownik pow. nr. 93 pozycja 593.

— L. dz. 1436/23 St. I. —

Koźmin, dnia 9 kwietnia 1923 r.

Starosta, Czarnecki.

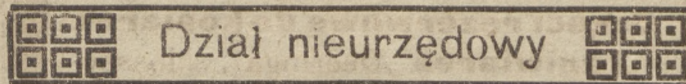
Obwieszczenia innych władz.

Nr. 152. **Obwieszczenie!**

Drogę Błoniach (drogą za rakarnią p. Kowalskiego) oznaczoną w mapach katastralnych liczbą 181 zamierzamy skasować a pozostały teren przydzielić do przyległych gruntów adjacentów. W myśl § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 o kompetencjach władz Administracyjnych podajemy powyższe do wiadomości z tem, że sprzeciwy przeciwko Kasacji drogi — dostatecznie umotywowane należy wnosić w przeciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia do niżej podpisanego urzędu. Kartę sytuacyjną — z oznaczeniem wspomnianej drogi można przeglądać w terminie wyznaczonym do założenia sprzeciwu w biurze Magistrackim w godzinach biurowych.

Koźmin, dnia 7 kwietnia 1923 r.

Urząd policyjny
jako władza policyjna — drogowa
Nowakowski

Wiadomości miejscowe

Pogorzela. W niedzielę, 8 b. m., urządziło tutejsze Koło Śpiewackie przedstawienie, grając „Roberta i Bertranda". Z uznaniem podnieść należy, że wybór sztuki był dobry, bo... Pogorzela się śmiała. Poważniejsze, zawierające głębią myśli sztuki, jak np. niedawno grana „Zemsta" — te nie zajmują. Dwaj złodzieje, którzy sztukę swą mistrzowsko posiedli, którzy błaznują na każdym kroku — ci mają powodzenie. Ha! Każdy ma swoje upodobanie... Nie każdy strawi arcydzieło, trzeba więc i takie przedstawienia dawać!

Co do gry samej zaznaczyć trzeba, że role żeńskie były źle obsadzone. Brakowało w grze życia i pewności. Także sceny z żandarmami wypadły zupełnie blado, dzięki niewyraźnej grze żandarmów. Tu nie trzeba ruchów marjonetek, lecz ruchów naturalnych, pewnych. Parodją była stanowczość policji bezpieczeństwa na scenie. Wogóle brak było naturalności, która to cechuje dobre wykonanie. Jedynie dwaj złodzieje grali z werwą i życiem, pokazali wielką dozę sprytu, chociaż w ruchach Bertranda była przesada, która zresztą nie bardzo raziła, ale której można było uniknąć przez jedno wskazanie. Robert i Bertrand grali najlepiej, budząc co chwilę salwy śmiechu na sali. Scena w salonie była bardzo sztuczna. Zamiast ustawić się grupkami — aktorzy poustawiali się w rząd, jak pod sznurek, co naturalnie raziło.

Jeśli miarą dobrego odegrania takich sztuk jest zadowolenie publiczności, to możemy powiedzieć, że całość wypadła dobrze, bo humory mieli wszyscy dobre, zwłaszcza po przedstawieniu, gdy muzyka zagrała do tańca. Wtedy dopiero rozpoczęła się prawdziwa zabawa!

Geres.

Walne Zgromadzenie Spółki Piekarsko-Rzeźnickiej

Sp. z odp. ogr.

w Koźminie

odbędzie się w sobotę, dnia 28-go kwietnia 1923 r. o godzinie 7-mej wieczorem na sali p. Mrozkowiaka w Koźminie z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie,
2. Odczytanie i przyjęcie protokułu z konstytucyjnego zebrania w dniu 24. 5. 1922 r.
3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Zarządów
4. Przedłożenie bilansu za rok 1922 oraz tymczasowego za czas od 1. 1. — 31. 3. 23
5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i wnioski tejże o udzielenie absolutorjum, dywidendy dla członków, wynagrodzenia dla członków R. N. i t. d.
6. Wybór 2 członków Rady Nadzorczej
7. Zmiana §§ 5, 8, 9, 13, 14, 17 i 18 statutu i podwyższenie udziału
8. Wolne głosy
9. Zamknięcie.

Sprawozdanie, bilans, rachunek strat i zysków projekt zmiany statutu i bilans prowizoryczny za czas od 1. 1. do 31. 3. 23 będą wyłożone w czasie od 14. 4. do 28. 4. 1923 r. w składzie piekarskim „Spółki" w Koźminie, ulica Przyjemskiego nr. 1.

Koźmin dnia 13 kwietnia 1923 r.

Rada Nadzorcza
Dr. Synoradzki
Przewodniczący.

Licytacja

W piątek dnia 4 maja b. r. odbędzie się w lesie Mokronoskim licytacja na kupki drzewa opałowego

Zarząd Majętności Mokronos

Nakładem i drukiem Edwarda Kraszewskiego w Koźminie.
Odpowiedzialność: Dział urzędowy Starostwo. Dział nieurzędowy Edward Kraszewski w Koźminie. Telefon 34